

Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy
08-412 Borowie
ul. Garwolińska 4
Tel./fax 25/683 07 95

RPW/47962/2014 P
Data:2014-06-02

BURO RZECZNIKA
BOROWIE, dn. 28.05.2014 R. PRAW OBYWATELSKICH

WPL

2014 -06- U 2

At. 4 NR

Pani Justyna Józwiak

Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich

Krajowy Mechanizm Prewencji

Al. Solidarności 77

00-090 Warszawa

Dyrekcja Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Borowiu, w odpowiedzi na pismo z dnia 07. 01. 2014 r. o znaku sprawy KMP.573.2.2014.PK, w załączeniu przesyła informację zwrotną dotyczącą zaleceń przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji po wizytacji przeprowadzonej w dniu 5 listopada 2013 r.

Dyrekcja wraz z personelem Placówki przeprowadziła rzetelną analizę wskazań zawartych w Raporcie KMP. Kierowane zalecenia stanowią dla nas cenną wskazówkę, która niewątpliwie przyczyni się do odpowiedniego modelowania stosowanych oddziaływań resocjalizacyjnych, a w konsekwencji podniesienia jakości naszej pracy.

Jednocześnie przepraszamy za zwłokę w przesłaniu odpowiedzi dotyczącej rekomendacji pracowników Krajowego Mechanizmu Prewencji.

Z poważaniem

DYREKTOR
Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego
w Borowie

Zbigniew Karwowski
mgr Zbigniew Karwowski

Dyrekcja Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Borowiu, w odpowiedzi na zalecenia przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji, informuje, że:

1. W Placówce wychowankowie mają możliwość codziennych kontaktów telefonicznych z rodziną oraz przyjaciółmi. Pomieszczenie, w którym odbywają się rozmowy telefoniczne pozwala na swobodne i poufne kontaktowanie się wychowanków z rodziną i bliskimi. Czas przeznaczony na rozmowę wydłużono i dostosowano do potrzeb wychowanków na tyle, aby zapewnić wszystkim podopiecznym możliwość skontaktowania się ze swoimi bliskimi w sposób komfortowy, pozbawiony presji czasu.
2. Kontakty podopiecznych z osobami z rodziny oraz z osobami niespokrewnionymi utrzymywane są zarówno w formie rozmów telefonicznych, korespondencji, jak również odwiedzin wychowanka w placówce. Usunięto zapis regulaminu mówiący, że odwiedziny wychowanka przez osoby spoza kręgu najbliższej rodziny odbywają się pod szczególną kontrolą oraz w czasie wyznaczonym przez wychowawcę. Rodzina, jak również przyjaciele mają prawo do odwiedzin wychowanka w Ośrodku w sposób zapewniający poczucie swobody i komfortu psychicznego wychowanka i bliskich. Jedynie w sytuacji, o której mowa w art. 66 par. 4 u.p.n. dopuszcza się, w uzasadnionych przypadkach ograniczenia kontaktu wychowanka z osobą, która negatywnie wpływa, bądź zaburza proces resocjalizacji wychowanka. Ograniczenia kontaktów z rodziną lub innymi osobami odbywają się za zgodą Sądu Rodzinnego i są stosowane jako środek ostateczny.
3. Korespondencja przychodząca do wychowanka przekazywana jest do jego rąk bez uprzedniej cenzury.
Dopuszcza się cenzurowanie korespondencji jedynie w szczególnych przypadkach, o których mowa w art. 66 par. 3 Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich. Podstawą wstrzymania korespondencji są treści, nie sprzyjające prawidłowemu procesowi uspołecznienia wychowanków - nauki zasad moralno-etycznych.
Wychowanek zapoznał się z treścią, a list został umieszczony w teczce by chłopiec nie epatował treściami wulgarnymi wśród kolegów.

4. Wyeliminowano z katalogu kar, karę w postaci zmiany Ośrodka na inny ośrodek, jak również zaprzestano stosowania kar pozaregulaminowych.
5. Uzupełniono statut MOW o rodzaje nagród i kar stosowanych wobec wychowanków oraz tryb odwoływania się podopiecznego od kary. Doprecyzowano – tam, gdzie to konieczne – opis kar poprzez wskazanie czasokresu, na który orzeczenie ich jest możliwe.
6. Uzupełniono statut MOW w zakresie trybu składania skarg w przypadku naruszenia praw wychowanków.
7. Odstąpiono od „reglamentowania” samodzielnych wyjść poza teren placówki. Samodzielne wyjścia są wynikiem i oznaką osiągnięcia wysokiego stopnia zaawansowania procesu resocjalizacyjnego. Należy pamiętać, że umieszczenie w ośrodku MOW jest wobec nieletniego zastosowaniem izolacyjnego środka wychowawczego, zgodnie z ustawą z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, a możliwość samodzielnych wyjść jest motywatorem do zmian własnych zachowań, prowadzących do dostosowania społecznego nieletniego.
8. Wychowankowie MOW posiadają dokumentację lekarską, niezbędną podczas przyjęcia do Ośrodka, która jest źródłem informacji dotyczących stanu zdrowia nieletniego, wszelkich schorzeń oraz wskazań do ewentualnej opieki jakiejś poradni specjalistycznej. Jeśli nie ma takich uwag, chłopcy w sposób doraźny korzystają z usług medycznych. Dokumentacja medyczna wychowanków jest prowadzona zgodnie ze standardami medycznymi przez kompetentne i wyspecjalizowane do tego osoby - pielęgniarkę zatrudnioną na stały etat. Pielęgniarka posiada duże doświadczenie zawodowe i służy fachową pomocą. Potwierdzeniem jej pracy jest prowadzona systematycznie dokumentacja medyczna. Placówka MOW położona jest w bliskim sąsiedztwie Przychodni Zdrowia w Borowiu, w związku z czym wychowankowie, mają praktyczną możliwość szybkiej konsultacji i pomocy ze strony lekarza, czy gabinetu zabiegowego. Ponadto wychowankowie korzystają z pomocy lekarskiej w prywatnych gabinetach - psychiatrycznych, stomatologicznych, jeśli jest pilna potrzeba, a czas oczekiwania u specjalistów jest długi, co także rzetelnie i na bieżąco jest dokumentowane w odpowiednich rejestrach.

9. Odstąpiono od przeprowadzania przez personel placówki badań na obecność narkotyków u nieletniego, jak również kontroli osobistej wychowanków. W Ośrodku nigdy nie przeprowadzono badań za pomocą alkomatu na obecność alkoholu wydychanym powietrzem. Stwierdzenie, że nieletni znajduje się pod wpływem alkoholu odbywało się jedynie za pomocą wyczuwania jego zapachu podczas rozmowy wstępnej z wychowankiem po powrocie z urlopowania. Ustalono, że w sytuacji podejrzenia, że nieletni znajduje się pod wpływem substancji psychoaktywnej lub uzasadnionego podejrzenia próby wniesienia na teren ośrodka substancji niedozwolonych, bądź odmowy dobrowolnego ich wydania, zostanie każdorazowo powiadomiona Policja.

10. Do wydarzeń nadzwyczajnych według wytycznych Ministerstwa Edukacji Narodowej (pismo Sekretarza Stanu z dnia 14.04.2014r. DZSE.WSPE.043.3.2014.EM) należą jedynie:

- zgon nieletniego lub innej osoby
- samobójstwo nieletniego
- zgwałcenie nieletniego
- pobicie nieletniego, skutkujące ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu

Do żadnej z tych kategorii nie należy sytuacja opisana dnia 13 maja 2012r.

Badania lekarskie przeprowadzono dla pewności wyeliminowania jakichkolwiek obrażeń. W w/w zdarzeniu nie wystąpił żaden uszczerbek na zdrowiu.

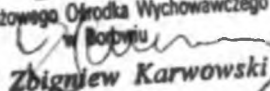
Zauważyć też trzeba, że obecne wytyczne co do rozpoznania „wydarzeń nadzwyczajnych” są kontynuacją sposobu interpretacji takich zdarzeń z lat wcześniejszych.

11. Po przeanalizowaniu możliwości w tym względzie, zostanie wydzielone dodatkowe pomieszczenie, które zostanie przeznaczone jako pokój izolujący osoby chore.

12. Rozważano demontaż okratowania w oknach Ośrodka, jednakże zdecydowano o jego zachowaniu z uwagi na to, że zapobiega ono niepożądanemu dostępowi do placówki z zewnątrz.

13. Adresy instytucji zajmujących się ochroną praw człowieka zostały wywieszane na, ogólnodostępnej dla nieletnich, tablicy, na korytarzu internatu, tak samo, jak informacje dotyczące praw i obowiązków wychowanków.
14. Przeszkolenie kadry placówki w zakresie międzynarodowych standardów i norm dotyczących praw człowieka i praw dziecka zostało wpisane do kalendarza szkoleń przewidzianych na rok szkolny 2014/2015.
15. W związku z faktem, iż Ośrodek jest placówką resocjalizacyjną, przeznaczoną dla nieletnich będących w normie intelektualnej oraz będących osobami pełnosprawnymi fizycznie nie jest konieczne przystosowanie architektury Ośrodka do korzystania z niej przez osoby niepełnosprawne, które są kierowane do odpowiednich, przystosowanych do ich przyjęcia, placówek.

Z poważaniem

DYREKTOR
Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego
w Bobolcu

mgr Zbigniew Karwowski

BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa,

2014-06-23

Krajowy Mechanizm Prewencji

KMP.573.2.2014.PK

Pan
Zbigniew Karwowski
Dyrektor
Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego
ul. Garwolińska 4
08 – 412 Borowie

Nawiązując do odpowiedzi Pana dyrektora z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie zaleceń Krajowego Mechanizmu Prewencji wydanych przez jego pracowników w następstwie wizytacji podległego Panu Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Borowiu, dziękuję za ustosunkowanie się do nich.

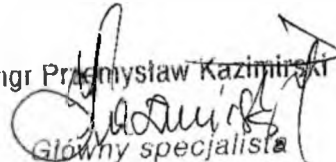
Odnosząc się do treści Pańskiego pisma w części dotyczącej ujawnionego przez wizytatorów przypadku zatrzymania korespondencji adresowanej do nieletniego

bez powiadomienia o tym fakcie sądu, pragnę raz jeszcze podkreślić, że dyspozycja art. 66 § 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 1982 Nr 35, poz. 2280 [dalej: upn.] ma charakter bezwzględny. Oznacza to, że w każdej z sytuacji, w której spełnione zostaną przesłanki do zatrzymania korespondencji adresowanej do nieletniego, dyrektor placówki ma prawo nie doręczyć jej adresatowi powiadamiając jednocześnie o swej decyzji właściwy sąd oraz pouczając nieletniego o prawie zaskarżenia takiej decyzji do sądu. Obowiązek poinformowania sądu stanowi w opisanym przypadku nieodzowny element weryfikacji słuszności decyzji dyrektora placówki, której może domagać się sam nieletni na podstawie art. 38 upn. Opisany przez Pana sposób postępowania w sprawie korespondencji adresowanej do nieletniego polegający na zapoznaniu go z jej treścią, a następnie jej zatrzymaniu w aktach bez powiadomienia o tym fakcie sądu, nie wypełnia dyspozycji wskazanego przepisu, dlatego też zalecenie zawarte w treści Raportu Krajowego Mechanizmu Prewencji dotyczące obowiązków spoczywających na dyrektorze młodzieżowego ośrodka wychowawczego w przypadku podjęcia decyzji o zatrzymaniu w aktach nieletniego adresowanej do niego korespondencji, uznaję w dalszym ciągu za zasadne.

Również w kwestii dostosowania młodzieżowych ośrodków wychowawczych do potrzeb osób z niepełnosprawnością, stanowisko Krajowego Mechanizmu Prewencji pozostaje bez zmian. Podkreślić raz jeszcze należy, że zgodnie z przyjętą w dniu 1 sierpnia 1997 r. przez Sejm RP Kartą

Praw Osób Niepełnosprawnych osoby niepełnosprawne mają prawo życia w środowisku wolnym od barier funkcjonalnych, a ratyfikowana przez Polskę *Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych* zobowiązuje do umożliwienia osobom niepełnosprawnym niezależnego życia i pełnego udziału we wszystkich jego sferach. Oba wymienione dokumenty mają zastosowanie również w odniesieniu do osób przebywających w placówkach dla nieletnich oraz środowiska stworzonego w miejscu ich umieszczenia. Wobec powyższego wszelkie instytucje państwowe, winny podejmować działania ukierunkowane na urzeczywistnienie praw osób z niepełnosprawnością.

Z poważaniem

mgr Przemysław Kazimierski

Główny specjalista